

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шалівського Сергія Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини восьмої статті 160, частини третьої статті 161, абзацу першого частини першої, пунктів 1, 6 частини четвертої статті 169, пунктів 3, 6 частини першої статті 171, частини першої статті 343 Кодексу адміністративного судочинства України, а також Закону України „Про судовий збір“

м. К и ї в
1 квітня 2021 року
№ 59-2(П)/2021

Справа № 3-44/2021(93/21)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шалівського Сергія Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини восьмої статті 160, частини третьої статті 161, абзацу першого частини першої, пунктів 1, 6 частини четвертої статті 169, пунктів 3, 6 частини першої статті 171, частини першої статті 343 Кодексу адміністративного судочинства України, а також Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Шалівський С.М. з клопотанням визнати такими, що не відповідають статтям 3, 8, 21, 22, 23, частинам першій, другій статті 24, статті 40, частинам першій, другій статті 55, статті 64 Конституції України (є неконституційними), положення частини восьмої статті 160, частини третьої статті 161, абзацу першого частини першої, пунктів 1, 6 частини четвертої статті 169, пунктів 3, 6 частини першої статті 171, частини першої статті 343 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), а також Закон України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами (далі – Закон).

Відповідно до оспорюваних положень Кодексу:

– якщо позовна заява подається особою, звільненою від сплати судового збору відповідно до закону, у ній зазначаються підстави звільнення позивача від сплати судового збору (частина восьма статті 160);

– до позовної заяви додається документ про сплату судового збору у встановлених порядку і розмірі або документи, які підтверджують підстави звільнення від сплати судового збору відповідно до закону (частина третя статті 161);

– суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, встановлених статтями 160, 161 Кодексу, протягом п'яти днів з дня подання позовної заяви постановляє ухвалу про залишення позовної заяви без руху (абзац перший частини першої статті 169);

– позовна заява повертається позивачеві, якщо:

1) позивач не усунув недоліки позовної заяви, яку залишено без руху, у встановлений судом строк;

б) порушено правила об'єднання позовних вимог (крім випадків, в яких є підстави для застосування положень статті 172 Кодексу) (пункти 1, 6 частини четвертої статті 169);

– суддя після одержання позовної заяви з'ясовує, чи:

3) відповідає позовна заява вимогам, встановленим статтями 160, 161, 172 Кодексу;

б) немає інших підстав для залишення позовної заяви без руху, повернення позовної заяви або відмови у відкритті провадження в адміністративній справі, встановлених Кодексом (пункти 3, 6 частини першої статті 171);

– попередній розгляд справи має бути проведений протягом п'яти днів після складення доповіді суддею-доповідачем без повідомлення учасників справи (частина перша статті 343).

Шалівський С.М. заявляє про неконституційність Закону, оскільки Законом передбачено сплату судового збору громадянином при зверненні до суду.

Автор клопотання зазначає, що оспорювані положення Кодексу та Закон обмежують право людини і громадянина на доступ до справедливого суду; внаслідок застосування судами положення частини першої статті 343 Кодексу зазнали порушення права Шалівського С.М. брати безпосередню участь у судовому процесі, його позбавлено можливості захищати свої права і свободи безпосередньо в залі суду та користуватись допомогою захисника.

На його думку, оспорювані положення Кодексу та Закон практично нівелюють та обмежують право на захист його прав і свобод справедливим судом, право на розгляд справи по суті юридичного спору справедливим, публічним, незалежним і безстороннім судом.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що автор клопотання, цитуючи окремі норми Конституції України, Кодексу, законів України, посиляючись на рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини, міжнародні акти, не навів аргументів щодо неконституційності положень частини восьмої статті 160, частини третьої статті 161, абзацу першого частини першої, пунктів 1, 6 частини четвертої статті 169, пунктів 3, 6 частини першої статті 171, частини першої статті 343 Кодексу та Закону, а фактично висловив незгоду із судовими рішеннями у його справі. Крім того, Шалівський С.М. не погоджується із законодавчим регулюванням питання щодо форми та порядку подання позовних заяв до суду, а також необхідністю сплати судового збору, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу та Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шалівського Сергія Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини восьмої статті 160, частини третьої статті 161, абзацу першого частини першої, пунктів 1, 6 частини четвертої статті 169, пунктів 3, 6 частини першої статті 171, частини першої статті 343 Кодексу адміністративного судочинства України, а також Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**